

SÜMEGE ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

<p>Szerkesztőség és kladóhivatal: Sümege, Horvát Gábor könyvkereskedésében.</p>	<p>Előfizetési árak: Egész évre 8 K., félévre 4 K., negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Hirdetések egység szerint. A nyílt tér sora 1 korona.</p>
--	--	---

Történelmi napok.

Történelmi napokat élünk. Ami most a harctéren s itthon végbemegy, az eddigiek betetőzése, mely a nagy világtusának számukra való kedvező befejezését kell, hogy biztosítsa. A harctéren a kard, a puska, az ágyú, itthon a kasza, a sarló, a gereblye és a csép a nagy munka eszközei.

A magyar nemzetnek a fronton, az ellenséggel és a front mögött az élelmiszer uzsorásokkal és a gazdasági feladatokkal küzdő része tudja, hogy minő jelentősége van ezeknek a napoknak.

Ágyudörgés, halálhörgés, a kiuzsuzított fogyasztók reménytelen jajkiáltás és kaszapengés tölti be most a levegőt. S amily nagy akaraterő, vitézség türelem és szorgalom csak elképzelhető, az most mind fokozott mértékben működik és minden régi jelző, amely háborút viselő, hadakozó és békes munkás népet csak ékesíthet, el fog homályosulni azok mellett a korszakos tények mellett, melyekkel a magyar nép (de a valódi magyar nép!) igyekszik most megfelelni a történelmi napok nagy jelentőségének.

A kasza, a sarló, és a gereblye ma nem kevésbé hasznos szerszám a kardnál, a puskánál és ágyúnál. Sőt ez idő szerint talán még annál is fon-

tosabb; mert egy ruszrul irányított és kudarcra végződött csatát ki lehet köszörülni, de egy rosszul teljesített aratást nem. Azért a legmostohább viszonyok között sem nézett oly nagy várakozással Magyarország Péter Pál napja felé, amely hagyományos kezdőpontja az aratásnak. A bizalmunk mindig megvolt a magyar föld ősi termőerejében, meg van most is, de hogy az idén az aratás eredménye mindenképpen és minden eddiginél jobban érdekel, annak a legfőbb oka az, hogy az aratás tulajdonképpen nem egyéb, mint a termőföld erejében való bizakodásnak valóra váltása.

Sok biztató jel van arra, hogy az idén is szerencsésen tud fogunk esni az aratáson, mert minden lehető intézkedés megtörtént arra, hogy az aratáshoz szükséges munkaerő kellő időben és helyen rendelkezésre álljon.

A honvédelmi mezőgazdasági intézkedések életbeléptetése óta kezd szinte meggyőződéssé válni, hogy az idei aratás végrehajtása katonai feladat. Ez nem áll teljes egészében. A katonaság minden rendelkezésére álló fölös munkaerőt a mezőgazdaság szolgálatába állított, de ez magában véve nem elég. A katonaság kivezénylése csak annyit jelent, hogy az aratás sikeres befejezését a hadvezetőség a honvédelem ügyének tekinti, azonban annak a sok száz munkásköznek rendszeres

munkára lesz szüksége, hogy az aratás sikerrel legyen befejezhető.

A rendszer felállítása, a katonai erők irányítása, polgári, közigazgatási és szorosán vett mezőgazdasági szakfeladat. Azokat a bizonyos mezőgazdasági munkabizottságokat nem hiába hivta életre a kormányrendelet. Itt lesz a legfőbb ideje, hogy életrevalóságukról tanúbizottságot tegyenek. Az aratás idején ők a rendelkező hatalmak. Ők irányítják a katonai munkaerőt s nekik kell tehát az aratás munkatervét a legapróbb részletekig kidolgozni.

A cél az, hogy az egész ország kedvezőnek ígérkező termése kellő időben piacra hozható legyen. Nem az a cél tehát, hogy egyik-másik protezsált birtok, vagy járási és megyei kedvenc kapjon katonai munkaerőt, hanem, hogy a kivezényelt munkaerő minden vármegye területén a közös nagy cél érdekében tervszerűen foglalkoztatva legyen.

Ehhez azonban szükséges az is, hogy a törvényhatósági gazdasági munkabizottság és a helyi intéző bizottságok a legalaposabban számbavegyék a rendelkezésre álló polgári munkaerőt is és a kormánytól kapott felhatalmazás alapján gondoskodjanak arról, hogy ez a munkaerő se heverjen éppen a legfontosabb napok idején tétlenül.

A jelszó tehát a tervszerűség, erély

Akkor... és ma...

Akkor... szép vasárnap délután volt. Kis falucskám katonaköteles legényei, családapái össze sereglettek az utcán iskolám előtt és lázasan tárgyalták a háború okát, annak heves kitérését, s gyors befejezését.

Az anyák, gyermekek leányok, hitvesek a hadbavonulót mindenfelé kísérték, mert hát pár óra és ki tudja többé látják-e még.

Még most is előttem látom e bátor elszánt sereget, kiket a mozgósítás miatt a tompa dobverése szólított el az eke, a kasza, a masina melől, boldog családi tűzhelyükből.

Harangoznak... imakönyvem magamhoz véve a hivekkel együtt elindultunk a falu nyugati végén álló kis templomunka hogy még egyszer együtt énekelhessek hivemmel. Imádkoztunk énekeltünk oly buzgón, hogy így még tán soha. Sokan voltunk — akkor... (és ma?...) a lelkeket bátorítottam az ifjakat lelkesítettem, az anyákat kitartó lelkierejükben igyekeztem megerősíteni s kértem őket hogy az apró, apa és tanító nélkül maradt gyermekeket oktátták s gyámolítsák, s értünk hadba vonulónkért naponta imádkozzanak. Tán mondanom sem kell, hogy akik akkor együtt voltunk ama kis szentelt falak között minden zokogtunk...

Falucskám lakói r. kath és ág. ev. ele részben. Kollegám Kálmán barátom

ugyan ezen idő alatt végezte hűveivel délutáni könyörgést. Templomból kijövet újból megélték az utca, az iskolák előtti nagytér, itt volt a hadbavonulók gyülekező helye.

Az augusztusi napsugarai ugyancsak melegnek voltak. A lelkeket belül a hazai tűz lángja, a napbarnított arcokat pedig az augusztusi nap heve melegítette. Hol itt, hol amott egy egy-kuriantás. A falut végig kiabáló legények harci mómora, no meg a kezükben látható boros üveg megmagyarázta az ifju lelkek eme megnyilvánulását.

A családos emberek annál csendesebben voltak a rejtett kétség, az érthető bánat ült mindnyájuknak arcán (magamat sem kivéve...) a sok szülő, aggódó hitves, kedvesét veszített leány mind. mind ott zokogott a terebélyes akácfák árnyékában a falu közepén. Mondogatták egymásnak vajjon mikor, vagy egyáltalában visszatérnek-e?...

3 óra! Elérkezett a legények, tanítványaim indulási órája. Ni, már a kocsik is megérkeztek... Bucsuzás... kollegámmal együtt ott álltunk mi is a tömeg között s mielőtt tanítványaim — most már hadba vonuló katonák — kocsira ültek volna a néhány szót intéztem hozzájuk:

Kedves Tanítványaim!

Mikor évekkkel ez előtt az iskola falait elhagytátok lelketekre kötöttem, hogy a tölem nyert ismereteket gyarapítsátok, a hiteket megtartsátok, s jó hazafiak legyetek.

Ma, e lázas percben, mikor szeretett Hazánk veszélyben van, kötelességtekhez híven siettek a Haza védelmére! Menjetez Isten nevében! Szerezetek vitézségekkel nekem örömet, s Hazánknak dicsőséget.

Legyetek a történelemben tanult Kinizsiek és Zrínyiekhez hasonló vitéz, bátor harcosok.

Nem magatok lesztok fiam mi is elmegyünk, minden ott leszünk.

E néhány bucsuzó után elénekeltük a himnuszt... melynek végeztével mint atya és gyermekei fájdalmasan bucsuztunk... a kocsisok felültek a legények hangos dalolása belevegyült a száguldó kocsik zörejébe s néhány perc múlva már csak a kocsisor után vissza maradt porfelhők uszáltak az ország uton.

Este felé mikor már a nap is elfáradt s véres koronája már a bolozsai erdő cserfái mögött bujkált mi értünk, — az imént elbucsuzott ifju katonák apáiért, tanítóiért is megérkeztek a kocsik. Az ifju tüzes lelkek elmentek délután... most már nem oly hangos az utca...

A lelkeken nyomott hangulat... a szivekben rejtett fájdalom...

Először családomtól, a kis kedves otthonomtól bucsuztam. Még egyszer végig sétáltam 2 holdas gyümölcsstől megrakott árnyas kertünkön. Méhesembe is bepillantottam... így ni... most már jöhet a család...

Babuska leánykám mikor lehajoltam hoz-

és a nagy közgazdasági célnak átérzése. Ha az intézkedő fórumok ezekhez a jelszavakhoz tartják magukat s ezek szerint irányítják tevékenységüket, nem lesz baj az idén sem. A magtárak ismét meg fognak telni, a malmok vígan fogják őrdlni a magyar acélos buzát s néhány hét múlva lesz megint új kenyér lesz talán zsemlye és kalács is.

Az aratás.

Béke idején is a magyar mezőgazdasági életnek legfontosabb és legsúlyosabb munkája az aratás. Amikor erős férfikarokban csillant meg az élesre fent kasza, suhogva lendült neki az arany-kalász-tengernek.

Ezek a karok ma is aratnak. Messze, a haza határain túl vérmezőn aratnak igaz magyar erővel, ősi virtussal. Munkájuk nyomán ellenségek sorai dőlnek véres rendekbe, gyűlnek nagy ember-kepesorokba.

A béke aratását itthon öreg emberek, asszonyok, surján legények, tejtő lányok végzik. Ők állottak bele a hadbavonult férfinep helyett az aratás nehéz, veritékfakasztó munkájába s végezték azok helyett, akiket a haza védelme messze idegenbe, a nagy, a rettenetes véres aratásra elszólitott.

És az itthon aratását, a hullámzó kalász-tenger lekaszalását, marokba szedését, képesorba való gyűjtését fényes sikerrel elvégezte az itthon maradt dolgos magyar nép.

Öreg magyar férfi, izmos magyar asszony, leány kezében pengett a kasza, nyomában sorokba dőlt az érett kalász s apró gyereknép, ifjak, leányok elvégezték a többi munkát.

A magyarok Istene kegyes szívvel volt hozzánk. Meleg, száraz időt adott, igazi régi jó magyar nyarat, hogy ezekben a viharos nagy nehéz időkben el tudjuk végezni a magyar föld

legnehezebb, de legáldásosabb munkáját, az aratást.

Elvégeztük.

A takarulás is megindult, sőt egyik-másik udvarról már hangzik a csép egyhangú ütemű kopogása: itt az új gabona és benne és általa az új élet.

Miő eredménye lesz az aratásnak: nem tudjuk. Határunkban a képesorok bizony ritkák.

Bármilyen is lesz azonban, szigorú, a rendeletek által megszabott takarékossággal bánjunk az új természettel. Mert hosszú, talán viharokat hordozó 12 hónap van előttünk, erre el kell készülnünk. Majd ha jönnek ünnepek: búcsúk, sátoros napok, atyafiak látogatása stb.; amikor béke idején könyökig nyult bele a gazdasszony a lisztes hombárba s kemencszámra süttötte a foszlós kalácsot, a bélestestet, hát akkor is hétköznapi mérséklettel nyuljon hozzá legfontosabb élelmiszeréhez, a liszthez.

Most pedig meleg elismerés és dícséret az itthon maradt arató népnek: öreg férfiaknak, asszonyoknak, gyerekeknek. Megérették, átértették a történelem nem látta idők követelését s elvégezték az itthoni békés munka legsúlyosabb munkáját: az aratást. És az aratás mellett megmunkálták a kereteket, a burgonya, kukorica földeket s rendbe tették a szőlő sok és sokféle munkáját. Megmutatták, hogy igaz magyarok, hű vérei a csatasorban küzdő hősöknek, ők, hősei a munkának.

Le a kalappal a magyar föld dolgos népe előtt!

Használjunk hadisegély - bélyeget!

zá egy utolsó csókra mosolyogva kérdezte: mikor jön meg papám a háborúból? Nem sokára kicsi lányom... volt a nehéz válasz. Laci fiam pedig, ki már megértette a helyzet komolyságát, hángosan zokogott anyuskájával együtt...

A tömegbe vegyültem, iskoláim jobbról, balról húzták kezemet, hogy még egy hála csókkal jutalmazza a mulat... néhány perc s már robogott is velünk a kocsisor s üres lett csendes kis falum.

A nap koronája e kínos jelenete után — leesett a láthatárról, bizonyára azért, hogy ne lássa a sok hitvesi könnyet, a sok bánatos arcot.

II.

Ma... 2 év után... visszatértem... az isteni gondviselésnek köszönhetem... életemet többször csak a véletlen fordulat mentette meg.

Igaz, hogy betegen, de pár napra vissza tértem kis rég nem látott falucskámba.

Ismét vasárnap délután érkeztem ugyan olyan verőfényes délután... mint akkor volt... 2 év előtt.

Akkor templomból jöttünk, most templomba indulunk.

Nagy idő, nagy változás... a harangok s néma szerű erőtlenség... bizonyára ezek is megfogytak... gyülekeznek hiveim, de férfit alig látok. Csak itt ott ül egy öreg

bácsi a padokban az iskolás gyermekek helye szünte kong az ürességtől. A kórusba megyek. Szerencse, hogy Lacikát elhoztam velem különben nem lenne, ki az orgona fúját nyomná. Nincs senki! Szívem elszorul... hol vannak az én tanítványaim! Elmentek s még nem tértek vissza!...

Orgonám hangja rekedt... no, még ez is megváltozott.

Imádkoztunk énekeltünk, de sehogy nem akar menni mindnyájunk lelkén a mély borongás, fájdalom vesz erőt. Imádkoztunk hőseinkért.

A funkció végeztével a nép közé vegyültem, hogy kinek, kinek fájó panaszát meghallgassam s vigasztaljam.

Isten hozta tanító ur! Jó napot Rozi néni! No mi újság?

Nem tud összefüggő választ adni csak ennyit: egyetlen fiam, a Pista... Gyász ruhája mindent megmagyarázott nekem. Hángosan zokog... Tanítványom volt Vitézül harcolt! Emlékét, hősi halálát fenntartom, illetve jövő tanítványaim elé állítom példaként. Ifjú élet, kár volt érte.

(Folyatom.)

B... a B... a

Ének egy kis kártyáról.

A nagy gőzösmasina visz egy kicsike kártyát Valakinek simogató, lány keze irását... Szalad vele messze földre, neki a veszélynek, Ugy viszi el orosz frontira, — egy szép kis [tűzérnek...]

Orosz fronton nagy csata van: srappell, gránát robban...

Azúr égből, napsugárból: Halál tűze lobban... Kicsi kártya, szegény kártya jókor oda érsz-e? Két kék szeme, drága szeme vajjon-read néz-e?

Agyutűzben, csatazajban olvashat-e téged? S béke száll-e a felkébe, tengerén a vérnek? Elrepül-e gondolata szép Magyarországra? Kalásztérő Dunántúlra, virágos Zalába?...

Orosz fronton kicsiny kártya, megmondod-e [néki,

Hogy bármi történiék vele — valaki a régi... Megmondod ezt kicsi kártya — amíg téged [néznek:

Könnycsíkos kék szemei — egy szép kis [tűzérnek?...

Németh Böske.

ROVÁS.

A sertéshúsról

és zsirról akarunk pár sort idejegyezni.

Nem hiába régen, a boldog békeidőkben is, újékor szép színes képeskártyákat röpitett szét a posta, mely kártyák szerencsés boldog újévet kívánva, még a szerencse jellel: gömpölyű malacokkal és négylevelű lóherékkel voltak díszítve.

De most ebben a háborus, drága világban jövőnk csak rá igazán, hogy milyen szerencse egy vagy több ilyen gömbölyű malac — t. i. annak, kinek eleven van ilyen. — Minél több, annál jobb. — Hisz a sok megdrágult portéka között a sertések ára ment fel igazán magasra; olyan magasra, hogy már alig bírtunk utána tekinteni.

A zsir — mindenki tudja — még keresve is alig, vagy igen drágán volt kapható. Ugy a nagy a télen pl. 6-7 korona volt az ára különként, aztán tavasszal lett: 8 K. majd: 10 K. — sőt még olyant is hallhatunk, hogy 14 koronáért adták kilóját! Sertéshús? Az meg egyáltalában eltűnt a napi étrendünkben!

Most aztán, — mint az összes lapok megírták, — a kormány hogy elejét vegye a sokféle visszaéléseknek, — maximalta a sertés, sertéshús és zsir árát. Lapunk múlt számában már közöltük is, miként lettek ezek az árak úgy az elősúlyra, valamint a kímérve eladott sertéshúsról és zsirra nézve megállapítva:

Most még a következőket kell csak felhoznunk erre vonatkozólag:

Vasvármegye alispánja mikor ezt a jelentést közli a megye eladóival, még a következőket teszi hozzá: »Aki az itt megállapított maximális árnál magasabb árt követel vagy ígér, elfogad vagy szolgáltat, vagy a maximális árat bármi módon kijátssza, hat hónapig terjedhető elzárással, 2000 korona pénzbüntetéssel, azonfelül az elért jogtalan nyereség kétszeresével büntetendő.«

Ilyen erős kézzel tartja a gyeplőt Vasvármegye alispánja; hisszük hogy itt nálunk Zala megyében is éppen ilyen igazságos szigorúsággal lesz megbüntetve mindenki, aki a megállapított áron felül mer még követelni, akár: husért, akár zsirért; hiszen a kormány ügyis méltányosan járt el és az eladók károsodását nem akarva — elég szép árakat állapított meg a sertésekért, husért, zsirért stb.

H I R E K.

Öntözték

az uccát véges-végig a minap, azonban nem az egészségre hasznos, a levegőt tisztító, a port lekötő tiszta vízzel, hanem bűzös, trágya lével teli lajt, melyből sugár módjára ömlött ki az árnyékszék ürüléke — ezzel öntözték fel nálunk a főuccát 1916 július havában.

Már több ízben lett volna alkalmunk szóvátenni, hogy nincs az az utolsó falu, hol ilyen megtörténhessen. Este 8 órakor, mikor a napi munkától elosigázott hivatalnok, kereskedő, iparos az uccára megy sétálni — jön a piszkos, trágyalével telt lajtos és kiüríti véges-végig tartalmát az uccán. Se rendőr, se senki, ki ki erélyes fellépésével rendre utasította volna a több ízben előforduló, a közegészségügy szigorú szabályát semmibevevő kihágásokat.

Mert mégis lehetetlen állapot, hogy mikor tele az ucca sétáló emberekkel, azok orrukát, szájukat befogva menekülnek az irritozatos szag elől, amely még másnap is érezhető volt.

A jelen esetben elnézőleg és udvariasan, diszkrétén kezeljük e kihást — a tollba hagyjuk az illető nevet, azonban a jövőben félretelve mindent, egyenesen odavágjuk a közönség elé a neveket, mely egyúttal feljelentés is, lesz a járás szigorú főbírájához, hogy ott találja meg szigorú büntetését a *kihágó*.

— **Halálozás.** Kovács Ignác, az önk. tűzoltóegylet szolgálója, folyó hó 14 én súlyos betegség után elhunyt. Temetése tegnap délután 6 órakor ment végbe. — Lapunk egyik alkalmazottja, ki már egy év óta az olasz harctéren teljesít katonai szolgálatot, edes apját gyászolja az elhunytban.

— **Hír orosz fogságból.** Hirt adtunk róla, hogy *Bricht* Jenő főhadnagy orosz fogságból került. Pozitív adat eddig nem volt róla, míg ma táviratilag életjelet adott magáról és értesíti családját, hogy *Kursk* városában van, lábán megsebesült és jól érzi magát.

— **Felhívás.** Az 1892 évi 15 t. c. 3. §-a alapján felhívom az összes szőlőtulajdonosokat, hogy a község határában levő szőlőterületeket, az 1916 évben remélhető termés eredményét, valamint azt is, hogy e remélhető termésből mennyit önját saját használatára elfogyasztani és mennyit önját abból eladni, lehetőleg még e hó folyamán törvényes következmények terhe alatt okvetlenül bejelentés. Sümeg, 1916 július 1 én. *György Elek* a. i. jzö.

— **A tapolcai jéggyár** megkezdte főmél. Az artézi kút vízből készített 12 és fél kilogrammos jégdomb ára 1 korona, a gyárban, a nap bármely órájában átvéve. Nagyon kényelmes a Sümegiéknél az is, hogy a gyár közvetlenül a tapolcai vasútállomás mellett van és így a kedvező vasúti összeköttetés kihasználásával könnyen lehet szállítani.

— **Hadifoglók vasárnapi munkája.** A honvédelmi miniszter rendelete alapján a vármegye alispánja értesítette a hatóságokat, hogy a hadifoglók és a katonai munkások vasárnap és ünnepnapon is az istentisztelet után, kötelesek dolgozni, ha a polgári lakosság is dolgozik.

— **Gabonaneműeket tilos állatok etetésére használni.** Az új termés zár alá vételéről intézkedő kormányrendelet pótlásaként a miniszterium tegnap pótrrendeletet bocsátott ki, amelyben elrendeli, hogy gazdasági szükséglet címén búzát, rozsot vagy kétszerest az állatállomány szükségletére számitásba venni senkinek sem szabad és akár a házi, akár a gazdasági szükséglet címén

megtartott vagy megvásárolt búzát, rozsot és kétszerest állatok etetésére felhasználni tilos.

— **Elgázolta a vonat.** Folyó hó 12-én végzetes kimenetelű szerencsétlenség történt a tőrjei vasúti állomáson. *Kollár József* csereszegtomaji lakos, népfelkelő, ki szabadságról Pilsenbe akart utazni, Tőrje állomáson a vasúti ékezdében a szomját oltotta és meglepődve vette észre, hogy a vonat indulóban van. *Kollár* a vonat után futott és oly szerencsétlenül ugrott fel, hogy mind a két lábán keresztül gázolta a vonat. Azonnal orvosi segítség végett Zalaszentgrótra szállították, de minthogy orvos ott nem volt, este 8 órakor beszállították Sümegre. Itt *Lukonich Gábor* dr. kórházi főorvos azonnal megamputálta, azonban a rossz kötés következtében, melyet Zalaszentgróton kapott, elvérzett, úgy hogy aznap éjjel 11 órakor meghalt. — Temetése f. hó 13-án volt. Kivonult a helybéli üzerek díszszakasza, valamint a kórház sebészüjei. Koszoru megváltás címen, minthogy a családja szegény, 23 K 10 fillért az özvegynek adott át *Kürhy Jánosné* úrnő. — A szerencsétlen herceg Fesztets urodalmának bérése volt *Halálai* özvegyén kívül két gyermeke siratja.

— **Bucsuznak a zalai harangok.** A harangok rekvirálása a vidéken most van folyamatban. Megyeispánkunk, *Horváth Károly* báró veszprémi bíboros ez alkalomból az egyházmegye lelkészeihez szárnyaló leendő pásztorlevelet küldött, amelyben elbucsuatolja a hadba induló rézharangokat és felhívja a papságot, hogy a harangok átadásának napjáról előzetesen értesítsék a híveket. A továbbiakban így rendelkezik a püspök: „Előző nap este anyagi fűdvölzet után bucsuzás-képp félóránig harangoztassanak az átadandó harangokkal. Másnap ünnepélyes szentmise végzéseséül azért, hogy szeretett hazánk ellenségeink sokasága és nagy erőfeszítése dacára mindaddig sértetlenül álljon. Koszoruzzuk meg a harangokat, mert koszorús hőseink segítőrsaivá válnak. Csókoljuk meg mert isten tiszteletére voltak szárvak.”

— **Köszönet és helyreigazítás.** A országos vöröskereszt egyesület céljaira *Péter-Pál* napi gyűjtéshez — a lap 28 számában, 3 koronát adományozók becses nevei után kimeradt: *Németh Vilma* 3 K. Innen kezdődik a 2-2 koronával hozzá járulók névsora. Azóta: *Özv. Ritzner Ferencné* 5 K, *Éles Károly* 2 koronát küldött hozzánk. — Gyűjtő még *Lisli Vilma* tagunk is volt. — (Folytatás.) — 1-1 koronával járultak hozzá: *Mojzer Józsefné, Nováké, Korein Samuné, Schmidt Antalné, N. N., Solyomi Tivadarné, Tóthné, Vértessy Béláné, Özv. Jenyav Gézné, Bricht Viktorné, Kolmann Miksné, Halász Kálmán, N. N., Würzburger Jakabné, N. N., Klein Ernő, Böhm Gáspárné, Gelert Gyula, dr. Gellert Samuné, Horváth Gáborné, Funt Sándor, Lengyelné, Németh Istvánné, Bauer Sándorné, Freller József, Kiss Antal, Wirth Jakabné, Geiger János, Klein Már, Pentz Mihályné, Urr Jánosné, Kovács Mihály, Pék Vidorné, Bazsó Sándorné, Horváth József, Klaffi Lajos, Bene Mátváné, Veisz Ignácné, Szijjártó Györgyné, Bódis Ignácné, Özv. Nagy Józsefné, Varga Józsefné, Jung Gyuláné, Horváth János, Halbláner József, Hertelendy Gábor, Kovács N., Steinberger Regina, Szabolcs Stefánia, Bauer H. Sándor, Freller József, Gombár Józsefné, Özv. Gosztony Sándorné, Dehény Józsefné, ifj. Tóth Józsefné 1 K, 40 f. Steiner Lajosné, Özv. Tóth Józsefné 60-60 fillér, Gyöngye nővérek 50 fill., Végh Józsefné 40 fill., Csik Lajosné, N. N., Nagy Józsefné, Keresztes János Dabron 20-20 fillér. Csoportostíva: Sümeg községből 174 K 30 f. Csabrendekről 10 K. Körjegyzőség Bazsi 40 K 30 f. Körjegyzőség Zalatalsa 115 K 21 fill. Földszeg: 339 K 81 fill., Budapestre a központba be lett küldve. A köszönetet ismereljük. Sümeg, 1916 júl. 15. — Özv. Tóth Lajosné pénztáros, *Bánfi Alajos* elnök.*

— **Eikészült a badacsonyi kikötő.** Tudvalevő, hogy a Balaton magas vizálása miatt a kikötőket felhőltették. Hosszu, fárad-

ságos és költséges munka volt. A badacsonyi kikötő a mult hét folyamán teljesen elkészült s így most már mi akadály sincs annak, hogy a hajóforgalomba ezt az állomást is fölvegyék.

— **Vászilincs.** Az épületek, lakások rézárjait rekvirálják. A kereskedelemügyi miniszter előbb azonban megfelelő vasszerkezetéről gondoskodik. Olyanról, mely a rézárilincset pótolja s kicseréléséhez szakértő közreműködése nem szükséges. Ilyen kilincsszerkezetre pályázatot hirdet. A pályadíj 10 ezer majd 6-4-2 ezer korona. A kilincsszerkezetnek lehetőleg olcsónak s egyszerűnek kell lennie.

— **Csak a hadiözvegyek kapnak trafikjogot.** Amint illetékes helyről jelentik, Teleszky János pénzügyminiszter egy konkrét esetről kifolyólag kimondotta, hogy a jövőben kizárólag elhalt katonák özvegyei kapnak trafikjogot. Egyben a pénzügyminiszter utasítást fog kiadni, hogy vendéglők, kávéházak a trafikot a hadiözvegyek trafikjában tartoznak beszerezni, ha ilyen van az illető helyen.

Felelős szerkesztő **Horvát Imre.**

Szerkesztőtárs: **Németh Böske.**

Laptulajdonos és kiadó: **Horvát Gábor.**

98. szám 1916. végrh.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. § értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a sümegi kir. járásbírósnak 1916 évi Pk. 283/2 számú végzése következtében Takács Zsigmond sümegi ügyvéd által képviselt Sümegi Takarékpénztár javára 840 K — f. s jár. erejéig 1916. évi április hó 28-án foganatosított kielégítési végrehajtás után le- és felülfoglalt és 1400 kor. — fillérre becsült következő ingóságok, u. m.: 2 sertés s egy tehén nyilvánosárverésen eladatnak. Mely árverésnek a sümegi kir. járásbírósnak 1916. évi V. Pk. 677/3. számú végzése folytán 840. kor. — fill. tökékövetelés, ennek 1915 évi január hó 7 naptóljáró 6% kamatai, 1/2% váltódíj eseddig összesen 175 kor. 85 fillérben bírósággal megállapított költségek erejéig Nagycsörbön leendő megtartására 1916 évi július hó 22 ik napjának delutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el tognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. c. 120. § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Sümegen, 1916. évi július hó 10 napján.

Vértessy kir. jbirósági végrh.

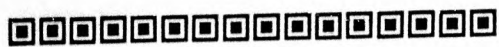
Hirdetéseket

jutányos arakon elfogad
a kiadóhivatal.

Steckenperd- liliomtejszappan

Bergmann & Co. cégtől Tetschen a Elbe.

egyre nagyobb kedveltségnek és elterjedtségnek örvendő szepülő ellen elismert hatásánál fogva s a qör- és szépség gondozásában való fölülmulhatatlanságáért. Ezernyi elismerőjevel! Sok legnagyobb kitüntetés! Bevásárlásnál óvatosság! Ügyeljen nyomatékosan a Steckenperd védőjegyre és a cég helyes nevére! Darabja 1 koronáért kapható gyógyszerárakban, drogériákban, illatszertüzletekben stb. — Hasonlóképpen kitűnő Bergmann-Ma-nera liliomkrémje (80 fillér egy tubus). Kitűnő szer női kezek gondozására.

PAPIR
szalvéták
fehér és színes
100 darab K 1.50-től
K 3.50-ig.

Kapható: Horvát Gábor
papirkereskedésében Sümegen.

MEGHIVÓ

A Dunántuli Mész- és Téglagyáarak Részvénytársaság Sümeg

1916. évi július 23-ik napján délelőtt 9 órakor saját iro-
dai helyiségében tartandó rendes közgyűlésére.

TÁRGYSOROZAT:

1. Jegyzőkönyv hitelesítésére két részvényes kiküldése.
2. Elnöki jelentés 1916 évi üzlet menetéről.
3. Üzemvezető igazgató jelentése többrendbeli sürgős dolgoknak el-
intézéséről.
4. Esetleges indítványok.

Mindennemű

nyomtatványokat

izléses kivitelben, jutányos áron készít

Horvát Gábor

könyvnyomdája, Sümegen.

Mindennemű

könyvkötőmunkák

elkészítettnek.